

DE GROTE MENS VAN DE HEMEL

Preek van Rev. Fred Elphick.

Een ieder die in een grote stad woont is bekend met de grote verscheidenheid in de gezichten die je ziet op straat, in de bus, thuishkomend van werk. Juist wanneer je iemand afhaalt van de trein of van de luchthaven, zul je merken hoe verschillend de mensen zijn, terwijl je op zoek bent naar een speciaal gezicht in de mensenmassa.

Hetzelfde gebeurt in de andere wereld. Vele miljoenen mensen, allen verschillend, stromen dagelijks de geestelijke wereld binnen, niet alleen van onze planeet, maar van ongekende aantallen andere planeten, vaak plaatsen zo ver verwijderd dat ze er als sterren in de lucht uitzien. In feite is de hemel zo uitgestrekt en vol verscheidenheid, dat als er niet een wonderlijk eenvoudig idee over bestond, zij volslagen onbegrijpelijk zou zijn. En dat idee is dat de hemel een afspiegeling is van die Ene die haar geschapen heeft en haar voortdurend vervolmaakt, namelijk de Heer Zelf. In de Geschriften van de Nieuwe Kerk wordt deze hemels menselijke vorm in het Latijn "Maximus Homo", de Grote Mens genoemd. Sommigen hebben dit vertaald als de Grootste Mens of het Universeel Menselijke. Maar het grondidee is dat de vorm van de hemel en de wijze waarop elk onderdeel bijdraagt tot het geheel, in de beste zin des woords, menselijk is. Het weerspiegelt de volmaaktheid van het Goddelijk Menselijke van haar Schepper.

Natuurlijk is de oneindige perfectie van de Heer op zichzelf beschouwd onbegrijpelijk, zodat niemand de gehele hemel kan overzien dan alleen de Heer. Het zou zijn als proberen de innerlijke functies van het menselijk lichaam te begrijpen, al zijn inwendige en uitwendige delen en organen, en hoe deze verbonden zijn met de hersenen. Dus dienen we een voor een naar een klein onderdeel van het systeem te zien. Wanneer de Heer feitelijk onze geestelijke ogen zou openen en alleen maar zou tonen hoe een harmonieus gezelschap van engelen er van een afstand uitziet, zouden we verbaasd staan bij het zien van een enkele engel, niet een reus, maar een engel van normale afmeting, levend en ademend.

Dit zou de gedachte overbrengen dat de duizenden engelen, die dat gezelschap samenstellen, op dezelfde wijze met elkaar verbonden zijn als de verschillende delen van het menselijk lichaam. Het sleutelwoord hier is: de functie van het zien van de waarheid in de hemel stemt overeen met onze ogen, bijvoorbeeld. Het nut van ieder deel van ons fysieke lichaam beantwoordt een of andere bijzondere hemelse functie. Op deze wijze monden alle nutten van de engelen uit in een prachtige harmonie, evenals alle functies van een gezond lichaam onze geest dienen. Dit is zo'n nauwe relatie, deze verbinding tussen de vorm van de hemel en ons fysieke lichaam, dat zonder deze wij eenvoudig zouden vergaan.

Het is een ontzagwekkende gedachte dat voor iedere seconde van iedere dag in ons leven op aarde, de Heer in feite ons bestaan handhaaft door middel van de overeenstemming van ons lichaam met de menselijke vorm van de hemel en dus met de Heer Zelf.

Eveneens verbazingwekkend is het feit, dat de mensen op iedere planeet in het bewoonde heelal ook hun bijzondere eigenschappen hebben, zodat de engelen, daar vandaan komend, hun unieke talenten aan het geheel kunnen bijdragen. Wederom is het hun unieke functie, die overeenstemt met een bijzonder deel van het lichaam of van de hersenen en het nut daarvan.

De planeet, bijvoorbeeld, die overeenstemt met het lichamelijk vermogen voor gevoel, de basis van bewustzijn, is die van ons. Wij kunnen zien dat het menselijk geslacht op deze aarde

zulk een brede verscheidenheid heeft, omdat het laagste niveau van de geest, gebaseerd op het gevoel voor uitwendige dingen, ook talloze vormen heeft. Bedenk hoeveel combinaties van onze vijf zintuigen mogelijk zijn en hoe elk een of ander speciaal nut voor onze geest dient. Tijdens de loop van een uur zouden we kunnen ademen in de geur van een tuin, vele mooie kleuren zien, naar gezang of muziek luisteren, een boek lezen, een maaltijd genieten en een vriend knuffelen.

Swedenborg sprak eens met een man in de andere wereld, wiens genoegen het was om aan mensen mooie paradijselijke landschappen te tonen, die het samenspel van goede en ware dingen uitbeeldden. Deze persoon maakte deel uit van een gezelschap, waarvan de functie overeenstemde met het hoornvlies van het oog. Hij was van onze planeet en in werkelijkheid had Swedenborg deze man gekend toe hij op deze wereld leefde. Dit illustreert hoe iemands bijzonder genoegen in het leven verband houdt met een bijzonder detail van de lichaamsstructuur. We kunnen ook zien, dat de functie van natuurlijke of uiterlijke zin, zodra iemand door de Heer wederverwekt is, goed zou samengaan met diegenen die meer te maken hebben met inwendig gevoel, verbeeldingskracht, geheugen enzovoort. Zodat naarmate we lezen wat de Heer heeft geopenbaard over het leven op andere planeten, beginnen we te zien dat de Heer elk zonnestelsel heeft geschapen om de mensen te ondersteunen die iets unieks te bieden hebben aan het geestelijk heelal als geheel.

Op deze wijze wordt het Goddelijk doel in de schepping gediend door menselijke wezens zo veel geluk te schenken als zij in vrijheid willen ontvangen. Want het is door het vervullen van zijn of haar doel in de schepping, in het Goddelijk schema der dingen, dat een persoon in toenemende mate blijdschap en bevrediging ontvangt, ieder op zijn of haar eigen manier. Het is in feite dat wat ons het grootste genot in het leven geeft, ons aanwijst welk pad we aan het bewandelen zijn - of het uiteindelijk naar onze bedoelde plaats in de Grote Mens of hemel zal leiden, of, volgens onze eigen perverse keuze naar een ongelukkige plek in het grote monster van de hel.

Het is geen toeval dat tijdens het openbaren van het goede nieuws over de wijze waarop de Heer de hemel vormt, er ook veel verteld wordt over de aard van hen, die vrijelijk de fantasieën van de hel verkiezen, om maar te zwijgen over het onnodige lijden van die wezenlijk goede mensen, die zich hebben laten verleiden tot kwade praktijken. Zodoende kunnen wij door de ene gewaarschuwd worden en door de ander geïnspireerd worden tot grotere inspanningen.

Het lijkt toepasselijk dat in het jaar toen de mensen de 30e verjaardag van de Apollo missies vierden, om de mens op de maan te doen belanden, dat we nog eens goed kijken naar de wonderen des levens in het bewoonde heelal, zoals door Swedenborg vastgelegd in dat fascinerende werk "Aardbollen in het heelal".

Pas in de laatste jaren zijn er planeten buiten ons zonnestelsel waargenomen (circa 20 in de laatste vijf jaar), terwijl we in de Geschriften beschrijvingen vinden van mensen van zulke verafgelegen plaatsen, meer dan tweehonderdvijftig jaar geleden geschreven! Ook zij, zo lezen we, hebben hun plaats in de Grote Mens van de hemel. Maar het zou miljoenen menselijke levensduren vergen om hen in ons materieel heelal te bereiken. Toch leidde de Heer Swedenborg voorzichtig, zelfs terwijl deze nog fysiek op aarde aanwezig was, om vele mensen te ontmoeten, die eens op deze planeten geleefd hadden en ook ver verwijderd van ons in eigenschappen, maar toch toegankelijk door de veranderingen van staat in de geest van Swedenborg en in hen die hem in deze geestelijke ruimtereis begeleidden.

Ondanks een technologie die mensen op de maan brengt en proeftochten maakt naar de verste

bereiken binnen ons eigen zonnestelsel, is er no steeds geen bewijs van leven ontdekt. Maar dit ontbreken geeft ons geen reden tot bezorgdheid. Geen bewijs is geen bewijs van het tegendeel.

En natuurlijk is het tegendraads om toe te geven dat er vele dingen zijn die we nog niet weten - oneindig veel meer dan wij weten.

Dus eerder dan de waarheid van wat Swedenborg schreef in twijfel te trekken, worden we uitgenodigd om haar te beschouwen vanuit de hogere beginselen die de Heer geopenbaard heeft, Zijn doel in het scheppen van de mensheid op zulk een brede en toenemende schaal. Zij die interesse hebben in het graven in dergelijke onderwerpen, zijn gezegend met alle mentale uitrusting om de juiste vragen te stellen, niet of het wel waar is, maar hoe.

Wij zijn niet alleen in dit prachtige heelal! De Heer trekt voortdurend mensen uit talloze werelden om Zijn hemel te vervolmaken, het speciale doel van Zijn liefde. Zoals Hij zegt in Jesaja: Breng Mijn zonen van verre en Mijn dochters van het einde der aarde --ieder die naar Mijn naam genoemd is, en die Ik geschapen heb tot Mijn eer; die Ik geformeerd heb, die Ik ook gemaakt heb" (Jesaja 43:6,7).

En in Johannes: "Nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar Mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder." (Joh.10: 16).

Amen.

Lezingen:

Jesaja 43: 1,2, 5-7

Johannes 10: 14-42

Hemelse Verborgenheden 3624-26, 3628.